

עפ"ג 3404/01 - נאיף גברין, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ג 3404-01-22
23 פברואר 2022

לפני כב' הסגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן - אב"ד
כב' השופט יובל ליבדרו
כב' השופט איתי ברסלר-גונן
המערער:
נאיף גברין,

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

מהות הערעור: ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום בבאר שבע (כב' השופט יואב עטר), במסגרת ת"פ 50606-07-21, מיום 21.11.2021.

נוכחים:

המערער ובא כוחו- עו"ד סמיר אבו עבד

ב"כ המשיבה, עו"ד מירי ויינשטיין

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בעבירות של נהיגה פוזת של רכב, הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, עקיפה מסוכנת תוך חציית קו הפרדה רצוף ואי ציות לתמרור.

כתב האישום שהמערער הודה בעובדותיו מתאר, שבתאריך 25.06.19 בשעת בוקר, המערער נהג ברכב, כששטח עמו, בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, בכך שביצע פניית פרסה במקום אסור וכששטחים כרוז לו לעצור הוא החל לברוח מהם תוך שהוא מגביר את מהירות נסיעתו, באופן שאינו סביר לתנאי הדרך. בהמשך הוא עקף כלי רכב שנעו בנתיב נסיעתו, תוך חציית קו הפרדה רצוף ובעת שכלי רכב נוסעים בנתיב הנגדי, וגרם להולכי רגל שהיו במעבר חצייה לעלות במהירות למדרכה. בשלב מסוים המערער עלה על כביש 31 - ירידות ים המלח, ובק"מ 54 סטה לשטח עפר בשביל לא מסומן ולאחר נסיעה קצרה עצר את רכבו ונמלט רגלית. בהמשך המערער יידה חפצים לעבר השוטרים, שלא פגעו בהם, על מנת למנוע מהם לתפסו. המערער נהג ברכב כמתואר, כשהוא פסול לנהיגה.

שירות המבחן הגיש לבית המשפט תסקיר על המערער, ממנו עולה שהמערער בן 41. מובטל ומתקיים מקצבת הכנסה. התייחסותו לעבירה מצמצמת, מפחיתה וקורבנית. והוא מחזיק עמדות מקלות כלפי החוק ומשמעויותיו ומתקשה לעמוד בגבולות המוטלים עליו ולהיענות לגורמי סמכות. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצד המערער ושהמערער זקוק לטיפול. וציין שהמערער שלל צורך בטיפול. ובסופו של דבר שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על המערער מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

עמוד 1

בית המשפט עמד על הערכים המוגנים בעבירות שהמערער ביצע ועל מידת הפגיעה של מעשי המערער בהם; התייחס לנסיבות ביצוע העבירות, תוך שציין לחומרה את אופן נהיגת המערער בקטע דרך מסוכן במיוחד - ירידות ים המלח; ומנגד ציין שלמרבה המזל לא נגרמו פגיעות בנפש, בגוף או ברכוש ושכסופו של דבר המערער התעשת ועצר את רכבו; התייחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של נהיגה פוחזת ובעבירה של נהיגה בפסילה; ציין כי מעשי המערער נמצאים ברף הגבוה של עבירת הנהיגה הפוחזת והיה בהם כדי לשכלל גם עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה; וקבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 11 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ובין 30 ל-60 חודשי פסילת רישיון נהיגה. אשר לעונש הראוי למערער, בית המשפט עמד על הודאת המערער - על משמעויותיה, ועל נסיבותיו האישיות של המערער, ומנגד ציין את עברו הפלילי והתעבורתי של המערער; את העובדה שהמערער ביצע את העבירות בעת שתלויים ועומדים נגדו מאסר על תנאי ופסילה ברי הפעלה; ואת הצורך בהרתעת היחיד והרבים. ובסופם של דברים הטיל על המערער 12 חודשי מאסר בפועל. הפעיל מאסר על תנאי בן 3 חודשים, חלקו במצטבר וחלקו בחופף, ובסך הכל 13 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירות של נהיגה בפזיזות או עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה. פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 36 חודשים. והפעלת פסילה על תנאי בת 7 חודשים בחופף לפסילה שהוטלה.

מכאן הערעור.

ב"כ המערער טוען כי בית המשפט קמא הטיל על המערער עונש חמור, המנוגד להמלצת שירות המבחן ואיננו מתחשב בנסיבותיו האישיות הקשות, ובתקופה בה היה נתון במעצר ובתנאים מגבילים. וטוען שהיה על בית המשפט לחרוג בעניינו של המערער ממתחם העונש ההולם שנקבע, או לבחון עברו את האופציה הטיפולית שיקומית. ומבקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן או לחילופין לבחון אפשרות לשלב את המערער בטיפול בתחום התעבורה.

המשיבה טוענת כי העונש שהוטל על המערער מותאם לפסיקת ערכאות הערעור בנסיבות דומות, וטוענת כי בנסיבות הענין בכללותן העונש שהוטל על המערער מקל יחסית. בית המשפט לקח בחשבון נתונים לקולת המערער, חפף חלק גדול מהמאסר על תנאי שהופעל ואת כל הפסילה על תנאי שהופעלה. ואין מקום להתערב בגזר הדין.

קראנו את כל החומרים הנוגעים לענין ושמענו את טענות הצדדים והחלטנו לדחות את הערעור.

העבירה של נהיגת רכב בפזיזות בה המערער הורשע, יכולה להשתכלל בנסיבות שונות. ברף התחתון שלה היא חמורה אך במעט מעבירות תעבורה רלוונטיות וברף העליון שלה היא מתקרבת לעבירת סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה.

המערער נהג בצורה נמהרת ומסוכנת בכביש ערד ים המלח. במהלך נהיגתו על פני כפרת דרך משמעותית, הוא נהג במהירות שאינה מתאימה לתנאי הדרך, עקף כלי רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף ונסיעה בנתיב הנגדי מול כלי רכב הנוסעים בנתיבם כדין, ונסע לעבר מעבר חציה בו היו הולכי רגל. ונהיגתו סיכנה את משתמשי הדרך - נהגים והולכי רגל, וסיכנה את עצמו ואת אשתו שהיתה איתו ברכב, ובהחלט יכלה להסתיים באסון. והנסיבות בכללן ממקמות את התנהגות

המערער ברף הגבוה של סולם חומרת העבירה.

המערער היה מודע לעובדה שהוא פסול לנהיגה וששוטרים דולקים בעקבותיו ומורים לו לעצור והוא התמיד בנהיגתו הפוחזת והמסוכנת על פני כבדת דרך משמעותית. וגם כאשר הוא ירד מהכביש לשטח ועצר את רכבו, הוא ברח רגלית ויידה חפצים לעבר השוטרים כדי להפריע להם לתפוס אותו.

הפרת הוראות בית המשפט וגורמי האכיפה חותרת תחת מוסכמות היסוד של חברה דמוקרטית, שבלעדיהן לית דין ולית דיין ואיש הישר בעיניו יעשה.

לכך יש להוסיף את העובדה שלחובת המערער הרשעות קודמות בעבירות פליליות ובעבירות תעבורה, כולל הרשעה, ישנה יחסית, בעבירות של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה, פריצה לרכב במטרה לגנוב, גניבת רכב והפרעה לשוטר, עליה נדון ל- 40 חודשי מאסר בפועל. ועבירת הנהיגה בזמן פסילה שביצע כאן מפעילה מאסר על תנאי של 3 חודשים ופסילה על תנאי של 7 חודשים שהוטלו עליו ביום 14.02.17 בתת"ע 8922-10-16.

בית המשפט קמא התחשב בנתונים ובנסיבות העומדים לזכות המערער, ובעטיים הוא קבע את עונשו בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם והורה על נשיאת המאסר על תנאי שהופעל בחפיפה משמעותית ועל חפיפה מלאה של תקופת הפסילה על תנאי שהופעלה.

ב"כ המערער טען כי היה על בית המשפט לבחון את אפשרות שילוב המערער בהליך טיפולי והיה עליו לאמץ את המלצת שירות המבחן בנוגע לעונש שיש להטיל עליו. איננו מקבלים את הטענות.

עיון בתסקיר שירות המבחן על המערער מלמד שהגם ששירות המבחן סבר שהמערער זקוק לטיפול, המערער עצמו שלל נזקקות טיפולית ובין היתר בגלל זה שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית עליו. בנסיבות אלה אין פלא שבית המשפט לא מצא לנכון לבחון אפשרות לשילוב המערער בטיפול.

אשר להמלצת שירות המבחן בדבר העונש שיש להטיל על המערער, יוזכר הידוע והברור מאליו - המלצת שירות המבחן לבית המשפט כשמה כן היא. המלצה של גוף ממליץ לגוף מחליט. (ראה מיני רבים, ע"פ 4295/15 ג'אבר אלצאנע נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו, 2.5.16; רע"פ 4144/15 אבו אלטיף נ' מדינת ישראל - פורסם בנבו, 16.6.16). בית המשפט הוא הגוזר את הדין. זו חובתו וזו אחריותו. ממילא, אין מקום שעמדתו של גוף אחר, חשוב ככל שיהיה, תחייב אותו לתוצאה עונשית מסוימת. עוד יוזכר, ששיקולי שירות המבחן בהמלצותיו אינם חופפים לשיקולי בית המשפט בגזירת הדין. שירות המבחן מתמקד בעיקר בנאשם ובטובתו (לעתים טובת הנאשם עולה בקנה אחד עם טובת הציבור), ואילו בית המשפט מחויב לשקול אינטרסים רבים ורחבים יותר. בנוסף לכך, שירות המבחן רשאי להמליץ כל המלצה שנראית בעיניו, ללא כל הגבלה, ואילו שיקול דעת בית המשפט בענישה, מובנה בחוק ומושפע ממרכיבים ומעקרונות משפטיים שאינם נמצאים על סדר יומו של שירות המבחן.

נוכח חומרת מעשי העבירות של המערער בנסיבותיהם ושיקולי הענישה הנוגעים לענין, ובהתחשב בנתוניו ונסיבותיו של המערער, הרי שהעונש שהוטל על המערער, על כל רכיביו, הולם ומידתי ואיננו מצדיק התערבות.

הערעור נדחה.

על המערער להתייצב לנשיאת מאסרו ביום 23.03.22 בשעה 10:00 בכלא "דקל" במתחם בתי הכלא בבאר-שבע או בכלא אחר, לפי הוראת שב"ס.

כל תנאי השחרור החלים בעניינו של המערער יעמדו בעינם עד להתייצבותו לנשיאת מאסרו.

מזכירות בית המשפט תעביר את ההחלטה לשב"ס.

ניתן והודע היום כ"ב אדר א'
תשפ"ב, 23/02/2022 במעמד
הנוכחים.

איתי ברסלר-גונן, שופט

יובל ליבדרו, שופט

אליהו ביתן, שופט, סגן הנשיאה